

ZRCADLO

Výtvarné a literární práce studentů vrchlabského gymnázia

Audience

*Co dnes děláte, koulíte? Znáš Bohdalku? Ferdinande, vy nepijete!
Tady pijeme pivo všichni – to už je taková tradice...*

Člověk si zvykne na všechno, že jo? To jsou paradoxy! Tyto často se opakující repliky někdejší hlavy trutnovského pivovaru poslouchal autor a pozdější hlava českého státu, Václav Havel,

když hrál sám sebe ve vlastní hře. Jak říkal Forrest Gump: *Moje máma vždycky říkala: „Život je jako bonboniéra, nikdy nevíš, co dostaneš.“* Stejně tak Václav Havel nemohl tušit, že z příkulovače sudů to dotáhne nejen na skladníka, ale i na prezidenta! A že sám bude udělovat audience a pronášet repliky, které jemu samotnému jistě někdy budou připadat absurdní.

Jak zpívá Marek Eben: *Jak je to možný, že dva dny seš nahoře a potom tři tejdny dole.* V životě zažíváme období sbírání a rozmetávání a sbírání a rozmetávání a sbírání a rozmetávání a potom zase sbírání etc. kamenů. Absurdita je běžnou součástí našich životů, což můžete vidět i na experimentálních divadelních textech našich maturantů. Takže jestli vám z toho hučí v úlu, podívejte se na obrázky.

*SLÁDEK (Salvet) A nebudte smutnej!
VANĚK (Krejčí) Já nejsem smutný...*

*SLÁDEK (Krejčí) A nebudte smutnej!
VANĚK (Salvet) Já nejsem smutný...*

Návštěva doktora

(Uprostřed ordinace sedí doktor Homolka.)
(Klepání.)

Homolka: Vstupte!
(Pacient vchází dovnitř.)

Homolka: Á, paní Fehlová, posadte se tady u mě.

Fehlová (Zdvořile.): Dobrý den, pane doktore, tak jsem tady na tu kontrolu. (Sedá si.)

Homolka (Zahleděný do počítače.): Tak mi, paní Fehlová, povězte, jak se vám vede.

Fehlová: To jsem ráda, pane doktore, že se ptáte. Zrovna když jsem šla do ordinace, narazila jsem na pár holomků, kteří se mi zapletli pod nohy, tuze mě to naštvalo.

Homolka: Spiš jsem se ptal, jak vám je. (Odkloní hlavu na Fehlovou a podívá se nad brýlemi.)

Fehlová (Mírně zoufale.): Je mi tuze špatně, jak vidím, kam ten svět spěje.

Homolka (Trochu frustrovaně.): Spiš mě zajímá, jak se cítíte.

Fehlová: Co prosím?

Homolka (Trochu víc nahlas.): Jak se cítíte, se ptám.

Fehlová: Joták, já se omlouvám už trochu špatně slyším. Už nejsem úplně nejmladší, a protože ty holomci od sousedů pořád pouštějí rachejtle, nedá se u toho spát a ničí mi to uši.

(Krátká pauza.)

Homolka (Mírně naštvaně): Tak jak se vám daří?

Fehlová: To je od vás hezké, že se ptáte, mám se dobře, až na ty holomky od sousedů, kteří pořád pouštějí ty svoje rachejtle.

Homolka (Frustrovaně.): To už jste mi dneska říkala, mohla byste mi prosím říct, jestli se něco od vaší poslední návštěvy změnilo?

Fehlová: Rozhodně, třeba Jaruška od nás z ulice si vykloubila kotník, slyšela jsem, že musela jet na pohotovost a tam strávila asi 3 hodiny, než ji přijali. Nebo třeba pan fousek, ten měl...

Homolka (Důrazně.): Ale prosimvás, černou kroniku tady slyšet nepotřebuju. Řekněte mi jenom, jak to jde s tou vaší pánví...

Fehlová: Tak pane doktore, do vás bych nikdy neřekla, že budete fanoušek do vaření, tu pánev jsem koupila...

Homolka (Naštvaně.): Mě žádná pánev na vaření nezajímá. Buďte mi řeknete, jestli nastal nějaký problém nebo můžete jít domů.

Fehlová (Zuřivě.): Ale pane Homolka, tohle jsme si nedomluvili, jakožto gentleman byste měl vědět, že se ženě do řeči neskáče. Když už se na něco zeptáte, tak mě nechte aspoň domluvit! Už toho mám dneska dost. Mějte se tady krásně, já odcházím! (Rychle se zvedne, naštvaně zasune židli a při odchodu práskne dveřmi.)

V úlu

1. obraz

(Scéna se otevře v bzučícím úlu. Skupina včelích dělnic, včetně vůdce Buzze, je shromážděna kolem plástve.)

Buzz (vzrušeně): Poslouchejte, včely. Právě jsem dostal zprávu o cenné zásilce pylu projíždějící touto oblastí. Je to naše šance na velký zisk!

Včela 1 (tázavě): Ale jak se k tomu dostaneme?

Buzz (odhodlaně): Samozřejmě to ukradneme. Prodáme to za jmění a budeme boháči jak brundibáři. (Všechny včely souhlasně bzučí.)

2. obraz

(Scéna se změní na další den. Včely bzučí kolem květinového záhonu, kde zásilku cenného pylu hlídá tým jepic.)

Jepice 1 (výhrůžně): Včely, ustupte. Tento pyl je náš!

Buzz (sebevědomě): My se vás jepic nebojíme. Na ně, včely! (Mezi včelami a jepicemi následuje bzučivá bitva.)

3. obraz

(Včely konečně získají převahu, ale pak se z ničeho nic objeví hejno racků a začne na ně útočit.)

Včela 2 (nevěřičně): Co se teď děje?! (Jeden z racků popadne sáček pylu do zobáku a odlétá.)

Včela 3 (zběsile): Odlétají nám s pylem!

Včela 1: Ale jak se k tomu dostaneme?

4. obraz

(Včely vystopují zloděje pylu do blízké lidské zahrady, kde lidé právě sklízí zeleninu.)

Buzz (ukazuje): Podívejte, támhle jsou! (Včely proniknou do zahrady, ale pak je zastaví skupina slimáků, kteří rackům hlídají pyl za trochu žížalího slizu.)

Včela 2 (zklamaně): Zdá se, že nemůžeme mít ani chvíli klid.

5. obraz

(Opět v úlu, kde jsou včely zoufalé po svém posledním selhání. Na nedaleké plástvi se objeví stará včela.)

Stará včela (vážně): Ale včelky, život je víc než jen loupení medu a pylu. Měli bychom se také zaměřit na opylování květin a na pomoc našemu ekosystému!

Buzz (zamyšleně přikývne): To je pravda. Musíme si pamatovat svou povinnost vůči úlu a světu kolem nás.

Včela 3 (inspirována): Víte, mohli bychom také použít náš včelí vosk a med k výrobě svíček a dalších produktů, které mohou pomoci lidem.

Buzz (nadšeně): To je skvělé! Využijme své schopnosti k tomu, abychom ve světě konali dobro!

Včela 1 (zmateně): Ale jak se k tomu dostaneme?

6. obraz

(Scéna se mění na místní farmářský trh. Včely si postavily stánek se svými domácími svíčkami a sklenicemi na med.)

Zákazník (překvapen): Kdo tušil, že včely dokážou vyrobit tak krásné produkty?

Buzz (hrdě): Děkujeme. Využíváme své dovednosti k dobru a pomáháme naší místní komunitě.

Včela 2: A také šíříme význam opylování květin a podpory našeho ekosystému. (Včely vesele bzučí, když se k jejich stánku blíží další zákazníci.)

7. obraz

(Zpět v úlu. Včely bzučí o svém úspěšném dni na trhu.)

Včela 3 (s uspokojením): Je skvělé použít naše dovednosti pro vyšší účel.

Stará včela (s úsměvem): Vidíte, malé včelky? Skutečná hodnota každé včely nespočívá v tom, co dokáže ukrást, ale v tom, co dobrého může udělat pro svět.

Buzz (s odhodláním): Chápeme, stará včelko. Od této chvíle se zaměříme na to, abychom se svými talenty dělali dobro. (Buzz a včely dělnice šťastně bzučí, když padá opona.)

Vůně mojí kočky
Marie Hromádková 2. B

Venuše
Sofie Sturmová 5A